

Position of Hybrid Warfare in China's Territorial Integration: A Case Study of Taiwan

Sajad Karimi Parsheh M.A. student in International Relation, Department of Law and Political Science, Allameh Tabataba'i University, Tehran, Iran. E-mail: Sajadkarimi8557@gmail.com

Gholam Ali Chegnizadeh* *Corresponding Author*, Associate Professor of International Relation, Department of Law and Political Science, Allameh Tabataba'i University, Tehran, Iran. E-mail: Chegnizadeh@yahoo.com

Article Info

Article Type:

Reserch Article

Keywords:

China,
Taiwan,
Hybrid Warfare,
Cyber Operation,
Territorial Integration

Article history:

Received May 28, 2024
Received in revised form
August 30, 2024
Accepted September 17,
2024
Published Online
September 21, 2024

ABSTRACT

Attempts to create a united country and recapture historical borders are among the strategic and momentous aims in the foreign policy of China. Taiwan as one of the secluded regions from the motherland, has been always one of the main targets for China for territorial integration and China has employed various policies in order to pursue this approach among which hybrid war has been one of the most vital ones in the structure of its foreign policy for territorial annexation. The present study aims to answer this question that What are the employed techniques for China against Taiwan when it comes to hybrid wars? The findings indicate that cyber-attacks, efforts for international isolation, and media war have been as the most important hybrid war tactics for territorial integration. The present study is explanatory and utilizes the conceptual frameworks of hybrid war. The data collection method is library and integration territorial of China and hybrid war are dependent and independent variables respectively.

Cite this Article: Karimi Parsheh, S., & Chegnizadeh, G. A. (2024). Position of Hybrid Warfare in China's Territorial Integration: A Case Study Taiwan. *World Politics*, 13(2), 29-51.

doi: 10.22124/wp.2024.26971.3329

© Author(s)

Publisher: University of Guilan

DOI: 10.22124/wp.2024.26971.3329

1. Introduction

This essay examines the role of hybrid warfare in the People's Republic of China's (PRC) territorial integrity strategy, with a particular focus on the case of Taiwan. The pursuit of national unity—not only a political imperative but an expression of historical and ancestral bonds—remains a non-negotiable objective for the PRC's leadership and political elite. Amid various strategies to achieve this unification, hybrid warfare emerges as a particularly prominent and nuanced tool, underscoring China's strategic efforts to reclaim and consolidate its territorial claims. Hybrid warfare, as executed by the PRC, converges both military and non-military operations, integrating advanced technology and psychological warfare to address both tangible and intangible battlefields. The facets of this complex form of warfare include a significant cyber component, wherein China employs sophisticated digital attacks aimed to undermine Taiwan's cybersecurity infrastructure, focusing on governmental and administrative targets, disrupting critical services, and sowing uncertainty.

2. Theoretical Framework

The present study has employed the hybrid warfare conceptual framework. Hybrid warfares are on of the most momentous means and procedures to attain political goals through either vandalism or non-violent acts. Taking this strategy, a part of the activities are clandestine and another part accurs through approaches including intimidation and pressing the considered actor. Technological alterations in techniligical revolutions have led to the improvement of the position of hybrid warfares in military and political conflict. in other words, many international actors take advantage of this strategy due to the reasons such as low costs and high effectiveness. on the other hand, technological trends have caused hybrid warfares to have specific position in the military and security literature considerably, followed by plenty of weak and powerful governments.

3. Methodology

The present study can be catagorized as explanatory. Explanatory is methodology research by which processes, events and relationship between structures can be elucidated. In this kind of study is attempted to achieve the reason behind issues by exact interperation of date and effective factors of phenomena. Explanatory research is evaluated to attain a more profound comprehension of social, political and psychological subject. In the present study, first variable and the key concept will be explained based on a conceptual framework. After that, the date which are mainly based on library resource, articles and valid foreign website, will be clarified and finally, the research results will be presented.

4. Results & Discussion

Hybrid warfare, as executed by the PRC, converges both military and non-military operations, integrating advanced technology and psychological warfare to address both tangible and intangible battlefields. The facets of this complex form of warfare include a significant cyber component, wherein China employs sophisticated digital attacks aimed

to undermine Taiwan's cybersecurity infrastructure, focusing on governmental and administrative targets, disrupting critical services, and sowing uncertainty.

The media component integrates social engineering and narrative control to sway public opinion in China's favor, targeting Taiwanese leaders and policies to erode their legitimacy. This is particularly manifest in the use of state-controlled news outlets and social media platforms to spread disinformation and propaganda, thus advancing Beijing's geopolitical agenda and fostering a cognitive war aimed at weakening Taiwanese resistance and influence. Diplomacy also plays a crucial role in hybrid warfare, with China working to isolate Taiwan internationally. This essay analyses China's efforts to leverage its diplomatic ties and economic influence to limit Taiwan's participation in global institutions and multilateral agreements. The strategic exclusion of Taiwan from key international dialogues serves not only to weaken Taiwan's diplomatic standing but also to reinforce China's narrative of a singular Chinese state. Economically, China wields substantial influence, implementing embargoes and trade sanctions to exert pressure on Taiwan's economy. These actions reflect an economic statecraft aimed at coercing Taiwan into political and commercial subservience. China's trade policies towards Taiwan are characterized by calculated efforts to undermine Taiwanese businesses, particularly within the agricultural and commercial sectors, posing a significant threat to the island's economic independence and prosperity

5. Conclusion

Finally, the essay concludes that the PRC's approach to hybrid warfare against Taiwan represents a microcosm of China's broader strategy to assert its authority and rearticulate its historical vision for unification in the modern context. As China continues to fortify its position as a global superpower, it is simultaneously reinforcing its claim to territories it considers integral to its sovereignty, employing hybrid warfare as a potent instrument of statecraft that stands to have enduring implications for regional stability and international power structures.

پښتونخواه علمون انساني و مطالعات فرانسې
پرتال جامع علمون انساني

پرو، شہسکاه علوم انسانی و مطالعات فرہنگی
پرتال جامع علوم انسانی

سیاست جهانی

شاپا چاپی: ۲۳۸۳-۰۱۳۳
شاپا الکترونیکی: ۲۵۳۸-۴۸۹۹

Homepage: <https://interpolitics.guilan.ac.ir/>

جایگاه جنگ ترکیبی در یکپارچگی سازی سرزمینی چین: مطالعه موردی تایوان

سجاد کریمی پرشه دانشجوی کارشناسی ارشد روابط بین الملل دانشکده حقوق و علوم سیاسی، دانشگاه علامه طباطبائی تهران، تهران، ایران. رایانامه: sajadkarimi8557@gmail.com

غلامعلی چگنی زاده نویسنده مسئول، دانشیار گروه روابط بین الملل دانشکده حقوق و علوم سیاسی، دانشگاه علامه طباطبائی تهران، تهران، ایران. رایانامه: chegnizadeh@yahoo.com

چکیده	درباره مقاله
تلاش برای ایجاد سرزمین واحد و بازپس گیری مرزهای تاریخی از اصول مهم و استراتژیک در سیاست خارجی جمهوری خلق چین می باشد. تایوان به عنوان یکی از مناطق جدا شده از سرزمین مادری همواره از اهداف اصلی این کشور در راستای یکپارچگی سرزمینی بوده و در این بین چین برای عملی ساختن این رویکرد از سیاست های گوناگونی بهره گرفته که جنگ ترکیبی یکی از کلیدی ترین روش ها در ساختار سیاست خارجی این کشور است. با وجود این پژوهش حاضر به دنبال پاسخ به این سؤال است که چین در راستای جنگ ترکیبی علیه تایوان از چه تاکتیک های بهره گرفته است؟ یافته های پژوهش نشان می دهد حملات سایبری، تلاش برای انزوای بین المللی و جنگ رسانه ای به عنوان مهم ترین تاکتیک های جنگ ترکیبی چین در قبال تایوان در جهت یکپارچگی سرزمینی بوده است. پژوهش حاضر از نوع تبیینی و از چهارچوب مفهومی جنگ ترکیبی بهره گرفته شده است. شیوه گردآوری مطالب از نوع کتابخانه ای بوده و یکپارچگی سرزمینی چین متغیر مستقل و جنگ ترکیبی متغیر وابسته مقاله حاضر را تشکیل می دهد.	نوع مقاله: مقاله پژوهشی
	کلیدواژه ها: چین، تایوان، جنگ ترکیبی، عملیات سایبری، یکپارچگی سرزمینی
	تاریخچه مقاله تاریخ دریافت: ۱۴۰۲/۲/۱۱ تاریخ بازنگری: ۱۴۰۳/۶/۹ تاریخ پذیرش: ۱۴۰۳/۶/۲۷ تاریخ انتشار: ۱۴۰۳/۶/۳۱

استناد به این مقاله: کریمی پرشه، سجاد، & چگنی زاده، غلامعلی. (۱۴۰۳). جایگاه جنگ ترکیبی در یکپارچگی سرزمینی چین: مطالعه

موردی تایوان. *سیاست جهانی*, ۱۳(۲), ۲۹-۵۱.

doi: 10.22124/wp.2024.26971.3329

© نویسنده (گان)

ناشر: دانشگاه گیلان

تلاش در راستای یکپارچگی و ایجاد سرزمین واحد از اهداف کلیدی و غیرقابل تغییر در بین رهبران و نخبگان سیاسی جمهوری خلق چین^۱ است. بازپس‌گیری سرزمین‌های تاریخی و ایجاد چین واحد از مهم‌ترین راهبردهای این کشور در سالیان اخیر بوده که باعث شده این کشور استراتژی‌ها و برنامه‌های گوناگونی در این روند داشته باشد که در این بین تقابل با تایوان^۲ و الحاق آن به سرزمین مادری یکی از بارزترین اقدامات است. از دهه ۴۰ میلادی و استقلال این کشور چالش‌ها و تنش‌های بین چین و تایوان یکی از مسائل مهم و راهبردی شرق آسیا و دریای چین جنوبی بوده که در نوع خود در منشأ بحران‌ها و چالش‌های بسیاری است و باعث مداخله و حضور قدرت‌های خارجی همچون ایالات متحده شده است. تلاش بیجینگ^۳ در جهت الحاق تایپه در راستای یکپارچگی سرزمینی و تلاش‌های تایوان در جهت حفظ استقلال و مقابله با این رویکرد باعث پیچیده‌تر شدن اوضاع منطقه‌ای گردیده، به‌نحوی که یکی از سیاست‌های کلان تایوان بهره‌گیری از ظرفیت سایر قدرت‌ها به‌خصوص بازیگران فرمانطقه‌ای در جهت حفظ استقلال و مقابله رویکرد یکپارچگی سرزمینی چین است. چین در راستای یکپارچگی سرزمینی از رویکردها و استراتژی‌های گوناگونی بهره می‌گیرد. از سوی دیگر این کشور باتوجه به قدرت اقتصادی و تأثیرگذاری کلان در عرصه بین‌المللی قابلیت ویژه‌ای در جهت بهره‌گیری از این راهبرد را دارا است که باعث شده دامنه و اهرم‌های سیاسی، اقتصادی و نظامی را به شکل قابل‌توجهی علیه رقبا به‌خصوص تایوان راهبرد بهره‌گیرد که در نوع خود باعث ظهور مفهوم نوین در استراتژی امنیت ملی این کشور یا به عبارتی جنگ ترکیبی^۴ شده است. جنگ‌های ترکیبی به‌عنوان مفهوم نوین در ادبیات نظامی و سیاسی جهان به معنی استفاده و بهره‌گیری از ترکیبی از عملیات و استراتژی‌های گوناگون همچون نظامی، امنیت، سیاسی و اقتصادی است. از سوی دیگر باتوجه به تغییرات گوناگون تکنولوژیکی و فناورانه این نوع از عملیات به شکلی گوناگونی پیچیده و باعث تنوع در ابزارهای به‌کارگیری شده‌اند، به‌نحوی که در این راهبرد از استراتژی‌هایی همچون عملیات سایبری، آشوب و ناآرامی در جامعه هدف و سیاست‌ها فشار و تحریم در ابعاد فزاینده بهره‌گیری از ابزارهای رسانه باعث شده جنگ‌های ترکیبی به‌عنوان یکی از استراتژی مهم و راهبردی برای دولت‌ها در امور در منازعات و چالش‌های بین‌المللی تبدیل شود.

¹ People Republic of China

² Taiwan

³ Beijing

⁴ Hybrid Warfare

پرو، شہسکاه علوم انسانی و مطالعات فرہنگی
پرتمال جامع علوم انسانی

^۱ " که در سال ۲۰۲۱ توسط میکائیل راسکا^۲ و گویلزر هکی یاپاکلو^۳ نوشته شده است به راهبرد کلان جنگ ترکیبی جمهوری خلق چین علیه تایوان اشاره دارد و این که در این فرایند ابزاری راهبردهای سیاسی بیجیگ دارای جایگاه مهم و استراتژیکی است که مهم ترین هدف آن نفوذ و تأثیر گذاری سیاسی بر جامعه و نخبگان تاییه می باشد و در این بین این موضوع یکی از نگرانی های مهم و راهبردی تایوان را شکل داده است. مقاله " جنگ ترکیبی در سابقه چین و هند^۴ " که در سال ۲۰۱۹ توسط پی کی چاکراورتی^۵ نوشته شده به سابقه استفاده از جنگ ترکیبی در هند و چین اشاره دارد و این که این دو کشور به لحاظ تاریخی و همواره از این راهبرد بهره گرفته اند. از سوی دیگر با رشد فناوری و تکنولوژی های نوین استفاده و به کارگیری از ابزار نوین در راستای جنگ ترکیبی به شکل ویژه ای گسترش پیدا کرده است که در این بین چین و هند هم جایگاه به خصوصی به این استراتژی در دکتترین نظامی خود قائل هستند.

مقاله " پنجاه سایه خاکستری؟ چگونه جنگ ترکیبی چین چهره امنیت دریایی را دگرگون می سازد^۶ " که در سال ۲۰۲۱ توسط آلسیو پاتالانو^۷ به رشته تحریر در آمده به ابعاد گوناگون جنگ ترکیبی چین در بستر دریا و مناطق استراتژیک اشاره دارد. نویسنده بیان می دارد که بیجینگ برای توسعه نفوذ و خنثی سازی تهدیدات گوناگون از جنگ ترکیبی بهره می گیرد و این موضوع نقش محوری در استراتژی امنیت سرزمینی و دریایی چین دارا است. مقاله " جنگ ترکیبی چین^۸ " که در سال ۲۰۲۰ توسط اندرسون^۹ نوشته شده است به جایگاه جنگ ترکیبی در چین و بهره گیری از این راهبرد اشاره دارد. از سوی دیگر نویسنده اعتقاد دارد پایان جنگ سرد و ظهور تهدیدات ترکیبی و رقابت چین و ایالات متحده آمریکا و رویارویی چین با ترکیبی از استراتژی ها و چالش ها باعث شده این کشور در این راستا بر استراتژی جنگ ترکیبی در قبال بازیگران تهدید زا اتخاذ کرده و این موضوع منجر به اهمیت جنگ ترکیبی در دکتترین نظامی و امنیتی این کشور شده است.

¹ China's political warfare in Taiwan

² Michael Raska

³ Gulizar Hacıyakupoglu

⁴ Hybrid Warfare in thSino-Indian Contexte

⁵ PK Chakravorty

⁶ Fifty Shades of Grey? How Chinese Hybrid Warfare is changing the face of

Maritime Security

⁷ Alessio Patalano

⁸ China's Hybrid Warfare

⁹ Andy B. Anderson

پرو، شہسکاه علوم انسانی و مطالعات فرہنگی
پرتمال جامع علوم انسانی

با توجه پژوهش‌های نگاشته شده در حول جنگ ترکیبی چین و جایگاه آن در استراتژی امنیت ملی و موضوع یکپارچگی سرزمینی به‌عنوان کلیدی‌ترین هدف در ساختار سیاست خارجی این کشور، پژوهش حاضر با نگاه متفاوت به دنبال جایگاه جنگ ترکیبی در رویکرد یکپارچگی سرزمینی چین است و در این بین سعی دارد توضیح دهد که جنگ ترکیبی در فرهنگ تاریخی و سرزمینی چین از چه تعریفی برخوردار است و اصلی‌ترین راهبرد و تاکتیک‌های جنگ ترکیبی چین را شناسایی و مهم‌ترین ویژگی‌های آن را نمایان سازد و سعی دارد خلأهای موجود در زمینه جنگ ترکیبی چین و یکپارچگی سرزمینی را پر کند و باب مسئله‌ای در پژوهش‌های آینده این حوزه مطالعاتی باشد.

۲. چارچوب مفهومی پژوهش: جنگ ترکیبی

تلاش برای صلح و دوری‌جستن از جنگ جزء مهم‌ترین دغدغه‌های دولت‌ها و بازیگران نظام بین‌الملل بوده است به‌گونه‌ای که هنری کسینجر^۱ جنگ و صلح را مهم‌ترین متاع و کالا در زندگی اجتماعی بین‌المللی می‌داند که تمام امورات بر محور این دو عنصر چرخش می‌نماید (Holsalg, 2018: 16). رشد فناوری اطلاعات و تغییرات تکنولوژیکی در دهه‌های اخیر به‌ویژه از آغاز قرن میلادی ۲۱ باعث دگرگونی‌های بسیاری در زمینه‌های مختلف به‌خصوص در زمینه نظامی و امنیتی شده است و باعث ظهور انقلاب فناوری در ابعاد گسترده شده و فناوری‌های نوین سبب گردیده جنگ‌ها و منازعات امنیتی به شکل قابل‌توجهی دچار پیچیدگی و دگرگونی‌های بنیادینی شوند که یکی از مهم‌ترین این تغییرات ظهور جنگ‌های ترکیبی^۲ در منازعات و تنش‌های بین‌المللی بوده است.

دگرگونی‌های فناوری در انقلاب‌های تکنولوژیک منجر به اهمیت و ارتقا جایگاه جنگ‌های ترکیبی در منازعات سیاسی و نظامی گردیده است. به عبارتی بسیاری بازیگران بین‌المللی از این استراتژی به دلایلی همچون کم‌هزینه‌بودن و تأثیرگذاری گسترده بهره می‌گیرند و از سوی دیگر روندهای فناوری در شکل ویژه‌ای باعث شده جنگ‌های ترکیبی در ادبیات نظامی و امنیتی بین‌المللی جایگاه ویژه‌ای داشته باشد و بسیاری از دولت‌ها اعم از ضعیف یا قدرتمند به دنبال استفاده از استراتژی باشند. جنگ‌های ترکیبی به مجموعه‌ای از عملیات‌های نظامی و غیرنظامی، بهره‌گیری از ابزارهای پنهان و غیر پنهان شامل گسترش اطلاعات و پخش خبرهای درست و نادرست، عملیات سایبری، فشارهای سیاسی و وضع تحریم‌های گسترده مالی و اقتصادی و همچنین تلاش برای انزوای بین‌المللی و استفاده از نیروهای نظامی متعارف

¹Henri Kissinger

²Trends

پرو، شہسکاه علوم انسانی و مطالعات فرہنگی
پرتمال جامع علوم انسانی

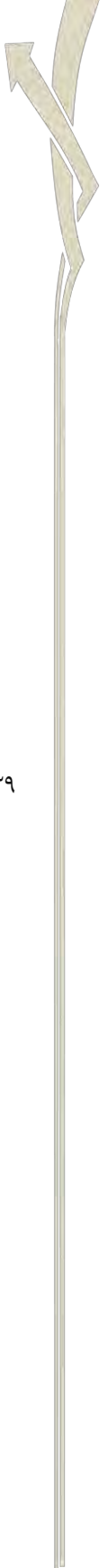
سال ۲۰۰۸ و الحاق شبه‌جزیره راهبردی کریمه^۱ در سال ۲۰۱۴ و جنگ ۲۰۲۲ اوکراین منجر شده حجم زیادی از ادبیات جنگ ترکیبی به روسیه و استراتژی‌های گوناگون این کشور نسبت داده شود. باوجود این بسیاری از دولت‌ها اعم از قدرت‌های منطقه‌ای و فرامنطقه‌ای از این راهبرد بهره می‌گیرند که در این بین استراتژی جنگ ترکیبی جمهوری خلق چین در قبال تایوان به شکل ویژه‌ای قابل توجه است. چین به طور رسمی تایوان را به‌عنوان یکی از استان‌های رسمی خود در نظر گرفته و در این راهبرد از ترکیبی از اقدامات نظامی، فشار سیاسی و اقتصادی و ابزارهای نظامی و سایبری بهره می‌گیرد. بسیاری از تهدیدات رسمی و غیررسمی از طرف نخبگان سیاسی و رهبران چین در قبال الحاق تایوان وجود دارد که باعث نگرانی جامعه سرزمینی و مردم تایوان شده است به‌گونه‌ای که جین پینگ^۲ رئیس‌جمهور چین اعتقاد دارد نه‌تنها بیجینگ و تایپه باید مجدداً متحد شوند؛ بلکه این یک الزام برای سیاست خارجی این کشور در قبال تایوان است (Jack, 2023:1). به طرق دیگر در کنار تهدیدات نظامی و امنیتی علیه تایوان بخشی از دیگر از جنگ هیبریدی^۳ چین مربوط است به اقدامات سیاسی و بین‌المللی در جهت انزوای روزافزون این کشور به‌گونه‌ای که جامعه بین‌المللی روزبه‌روز نسبت به تأیید استقلال این کشور دچار تردید شوند یا این در گسترش ارتباطات خود با این کشور بازنگری کنند.

باوجود این حملات سایبری و تخریب رسانه‌ای هم بخشی جدای ناپذیر از سیاست‌های ترکیبی چین علیه تایوان است بتواند دامنه فشار را نسبت به این کشور به حداکثر برساند به عبارتی چین سلسله حملات سایبری و رسانه‌ای در جهت مشروعیت‌زدایی از نخبگان و رهبران تایوان را اعمال کرده است که نه‌تنها شکافی بین مردم و حاکمان سیاسی ایجاد نماید؛ بلکه وحدت و یکپارچگی سرزمینی این کشور را از بین ببرد. چین در بهره‌گیری از جنگ ترکیبی به دنبال توسعه این راهبرد در حوزه‌های گوناگون دریایی و زمینی و هوایی است به عبارتی بیجینگ در هر حوزه رقابتی از توانایی‌های گوناگون خود در جهت پیشبرد اهداف سیاسی و نظامی خود استفاده نماید و براین‌اساس ارتباط جامعی بین سطوح گوناگون قدرت در این کشور وجود دارد. از سوی دیگر چین در راستای جنگ ترکیبی خود از ابعاد نظامی و امنیتی فراتر رفته است این راهبرد را فقط بر اساس مؤلفه‌های نظامی و امنیتی پیش نمی‌برد؛ بلکه با بهره‌گیری از قدرت چندبعدی خود و با واردکردن ابزارهای نوین و نرم و سخت به دنبال رسیدن به اهداف از پیش تعیین شده است (Miracola, 2018:1-2).

¹ Krimea

² Shijiping

³ Hybrid Warfare

پرو، شہسکاه علوم انسانی و مطالعات فرہنگی
پرتمال جامع علوم انسانی

(Chellancy, 2021: 2). تاریخ رفتاری جمهوری خلق چین نشان می‌دهد این کشور همواره از راهبرد جنگ ترکیبی در قبال همسایگان در منازعات سرزمینی و نظامی بهره گرفته است. به عبارتی این کشور در جریان درگیری‌های نظامی از استخدام مزدوران در جهت کمبود نیرو و انجام حملات گسترده استفاده می‌نماید. امروزه چین در راستای رویکردهای تاریخی و تحولات اجتماعی و بین‌المللی از راهبردهای نوینی در قبال درگیری‌ها و منازعات سیاسی و امنیتی خود بهره می‌گیرد. به عبارتی این کشور برای ارتقا پرستیژ بین‌المللی و اتخاذ جنگ ترکیبی از روش‌های همچون خنثی‌سازی کشورهای غیر دوست، انجام تهدیدات نظامی و مانورهای مختلف دریایی و زمینی و همچنین تحریم‌های اقتصادی، اعطای وام‌های تجاری بهره می‌گیرد که همه این عوامل در راستای دایره قدرت ترکیبی این کشور قرار دارد (Baker, 2015: 1). با وجود این چین در سیاست‌هایی جنگ ترکیبی خود اهداف گوناگونی را دنبال می‌کند و راهبردهای جنگ ترکیبی این کشور به‌عنوان یک استراتژی مهم در فرهنگ چینی این کشور تلقی می‌شود. نقشه راه چینی جنگ ترکیبی را به‌عنوان یکی از کلیدی‌ترین استراتژی‌ها برای یکپارچگی سرزمینی در نظر می‌گیرد و در این مسیر این کشور به این راهبرد به‌عنوان رویکردی مهم در جهت ایجاد فشار و سردرگمی برای اهداف یکپارچگی سرزمینی خود در نظر می‌گیرد. در این راستا این کشور به دنبال اهدافی همچون تعادل نیروهای نظامی است. به عبارتی این راهبرد سعی دارد نوعی موازنه و هماهنگی بین بخش‌های گوناگون نیروهای زمینی، هوایی و دریایی است که به‌منظور تلاش در راستای اهداف گوناگون تعریف می‌شود. این استراتژی به‌گونه‌ای دنبال می‌گردد که در کنار این عوامل چین به تنوع‌بخشی سیاست‌ها و اهداف نظامی خود توجه بسیاری دارد به عبارتی به معنی استفاده از روش‌های گوناگون در شرایط مختلف اطلاعاتی و الکترونیکی است که باعث دسترسی منابع متعدد عملیاتی می‌شود. از سوی دیگر با توجه به دگرگونی‌های فناورانه و ضرورت بازنگری در دکترین نظامی در مقابل تهدیدات مستقیم و غیرمستقیم به‌کارگیری جنگ‌های ترکیبی و توسعه و بسط توانمندی‌های دفاعی و تهاجمی و بهره‌گیری از سایر ابزارها را برای خود امری مهم و راهبردی تعریف می‌کند و چنین رویکردی در مقابل تهدیدات خارجی همچون نفوذ ایالات متحده در دریای چین جنوبی و مداخله در فرایند تلاش‌های چین در رویکرد یکپارچگی سرزمینی باعث ضرورت به‌کارگیری بیجینگ از این راهبرد گردیده است. با وجود این در نظر نخبگان سیاسی و رهبران چین در جهان دگرگونی‌های فناورانه و دیجیتالیزه‌شدن دنیا بهره‌گیری از ترکیبی از قدرت در زندگی سیاسی اجتماعی بین‌المللی امری ضروری است براین اساس بیجینگ نه تنها بر این امر به طور کامل آگاهی دارد؛ بلکه در عرصه‌های نوینی همچون

پرو، شہسکاه علوم انسانی و مطالعات فرہنگی
پرتمال جامع علوم انسانی

راهبرد مفهوم چند کارگی یا چندبعدی^۱ بودن قدرت بسیار مهم و راهبردی است. به عبارتی قدرت نظامی عاملی مهمی است که باید در راستای بهره‌گیری قدرت سیاسی، اقتصادی و تکنولوژیکی باشد و بهره‌گیری و استفاده از پتانسیل همه این اجزا باعث ظهور مفهوم نوینی به نام جنگ‌های ترکیبی می‌شود (Art, 1999:15). در ادبیات جنگ‌های ترکیبی عملیات سایبری دارای جایگاه به خصوصی هستند و باتوجه به دگرگونی‌های فناورانه و تکنولوژیکی این موضوع بسیار در امنیت بین‌الملل راهبردی و حائز اهمیت است. به عبارتی این راهبرد باتوجه به حجم و دامنه ابعاد آن می‌تواند آثار گوناگون بسیاری را برجای بگذارد. جمهوری خلق چین در راستای یکپارچگی سرزمینی راهبردهای گوناگونی اتخاذ کرده است که در این بین جنگ‌های سایبری یکی از مولفه‌های مهم سخت‌افزاری راهبرد است. چین با بهره‌گیری از تاکتیک‌های پیشرفته به تعداد بسیاری حمله سایبری علیه تایوان ترتیب داده است که این باعث شده تایپه به هدف اصلی حملات سایبری این کشور تبدیل گردد و در این راستا بسیار از ابزارها و روش‌ها مورد استفاده قرار می‌گیرد که در این بین بهره‌گیری از هکر^۲ و سیستم‌های اختلالی دارای نقش به خصوصی هستند (Saballa, 2023:1).

از سوی دیگر بیجینگ از این راهبرد در جهت ایجاد اختلال و بی‌ثباتی استفاده می‌نماید و نوک پیکان این نوع از حملات به سمت زیرساخت‌های حیاتی و عملکرد نیروهای نظامی متمرکز شده است و این راهبرد منجر به قطع ارتباطات و اختلال در شبکه‌های برق و حمل نقل و زیرساخت‌های حیاتی این کشور شده است. باوجود این حملات سایبری چین علیه تایوان در دهه اخیر به شکل چشمگیری گسترش یافته است به نحوی که از سال ۲۰۱۹ الی ۲۰۲۰ به اندازه ۱ میلیون حمله سایبری علیه تایپه شکل گرفته است و بیشتر این حملات بر گسترش اخبار نادرست و گسترش دروغ و تلاش برای اطلاع‌رسانی دروغ استوار بوده است که این نوع از راهبرد جنگ سایبری نشان‌دهنده عمق شکاف و درگیری‌های سیاسی بین این دو کشور را منعکس می‌سازد و باتوجه به سیاست‌های راهبردی دو کشور می‌تواند آثار گوناگونی داشته باشد (Wang, 2021:1).

از سوی دیگر بخشی زیادی از حملات سایبری چین معطوف به بخش‌های دولتی و ارگان‌های ملی تایوان متمرکز شده است. به عبارتی فارغ از بخش‌های نظامی و امنیتی مراکز حساس دولتی و سازمان‌های اداری مرکز حملات سایبری بوده است و این در حالی است بیجینگ برای انجام این راهبرد نه تنها از

¹Versatile

²Hacker

پرو، شہسکاه علوم انسانی و مطالعات فرہنگی
پرتمال جامع علوم انسانی

انتخابات سراسری در تایپه دامنه و وسعت این حملات به شکل قابل توجهی گسترش پیدا کرده است" (Miller and Gedeon, 2023: 2). بخش دیگری از اقدامات جنگ سایبری چین علیه تایوان در جریان انتخابات ۲۰۲۴ بهره‌گیری از حملات سایبری باهدف ایجاد رعب و ترس در بین رأی دهندگان و شهروندان و همچنین حمایت سایبری باهدف گسترش اطلاعات و اخبار نادرست در جهت ایجاد آشوب و بی‌ثباتی در درون نوار سرزمینی تایپه است. کوتاه‌سخن اینکه حملات سایبری چین به تایوان به‌عنوان یکی از ابعاد مهم و استراتژیک جنگ ترکیبی این کشور تبدیل شده است و از این منظر ابعاد گوناگون به خود گرفته است و هدف از آن ایجاد بی‌ثباتی و تآرामी و تهدید و تلاش برای زمینه‌سازی ذهنی و فکری در جهت الحاق سرزمینی به این کشور است براین اساس بخشی زیادی از راهبردهای عملیات سایبری چین بر جامعه سرزمینی و بخش‌های مهم و استراتژیک از جمله زیرساخت‌های حیاتی و مهم تایپه معطوف گردیده است.

۲-۴. تلاش برای انزوای بین‌المللی تایوان

در زندگی سیاسی اجتماعی بین‌الملل و نظام دولت‌ها ملی دارا بودن از دیپلماسی قوی و کارآمد به‌عنوان یکی از مؤلفه‌های قدرت شناخته می‌شود. این موضوع در ساختار سیاست خارجی جمهوری خلق چین به‌خوبی نمایان شده است. ابتکار هنری کسینجر و سفر ریچارد نیکسون به چین در سال ۱۹۷۱ و عضویت این کشور در سازمان ملل و شورای امنیت ابتدای شروع دیپلماتیک و بین‌المللی این کشور از انقلاب ۱۹۴۹ و باعث ظهور بین‌المللی و قدرتمند این کشور در سازمان‌های بین‌المللی به جای جمهوری تایوان گردد. درک صحیح مناسبات نظام بین‌الملل و آداب دیپلماتیک باعث شد بیجینگ از این راهبرد در راستای اهداف گوناگون بهره‌گیرد و این استراتژی به یکی از اهرم‌ها کلیدی این کشور در روابط خارجی تبدیل گردد که یکی از مهم‌ترین رویدادها مواجهه با استقلال تایوان و تلاش‌های این کشور در جهت انزوای بین‌بیش از بیش تایپه باشد.

تلاش‌های بین‌المللی چین به‌عنوان یکی از مؤلفه‌های بنیادی قدرت این کشور عامل مستقل در سیاست خارجی محسوب نمی‌شود؛ بلکه در ابعاد گسترده بخشی از راهبردهای کلیدی چین در مواجهه‌ها با بحران بین‌المللی و منطقه‌ای در نظر گرفته شده و در کنار سایر خوزه‌ها همچون نظامی، اقتصادی در پی پیش برد اهداف سیاست خارجی این کشور است براین اساس در دهه‌های اخیر تلاش‌های گوناگونی در جهت تحریم بین‌المللی تایپه از طریق راهبردهای دیپلماتیک به عمل آورده است و در این راستا این رویکرد را به‌عنوان بخشی از استراتژی یکپارچگی سرزمینی چین توجیه کرده و با این اقدام در پی انزوای

پرو، شہسکاه علوم انسانی و مطالعات فرہنگی
پرتمال جامع علوم انسانی

۲۰۱۶ و ۲۰۲۰ چین سلسله‌ای از حملات را علیه تایپه در جهت انزوای بین‌المللی ترتیب داد که اثرات اقتصادی و مالی قابل توجهی برای تایوان تحمیل گردید. از سوی دیگر در آستانه انتخابات ۲۰۲۴ تایوان نخبگان و رهبران چین با مشروعیت زدایی از این انتخابات سعی در کاستن اهمیت و اعتبار این رویداد سیاسی را داشتند به نحوی رئیس‌جمهور چین در آستانه انتخابات به طور علنی اتحاد مجدد چین و تایوان را اجتناب‌ناپذیر دانست. با توجه به حمایت‌های دیپلماتیک و سیاسی قدرت‌های منطقه‌ای و فرمانتقه از تایوان در مواجهه با سیاست‌های و استراتژی‌های ترکیبی چین از منظر رهبران این کشور بهترین اقدام در جهت مقابله با سیاست‌های استقلال طلبانه و تنش‌آمیز تایپه بهره‌گیری از استراتژی "پیروزی بدون اقدام مستقیم نظامی" است. به عبارتی تجربه جنگ اوکراین و مقابله تمام‌عیار با روسیه در کنار رویکرد تاریخی و فرهنگی چینی مبنی بر صبر استراتژیک باعث شده این کشور از استراتژی‌های همچون انزوای بین‌المللی تایپه بهره‌گیرد که در نوع خود باعث فرسایش شناسایی بین‌المللی و پرستیژ تایپه می‌گردد (Brands, 2024: 1).

یکی دیگر از موضوعات مهم و راهبردی در راهبردهای انزوای بین‌المللی تایوان توسط چین، بهره‌گیری از بیجینگ از قدرت اقتصادی و تجاری است. به عبارتی این کشور در مناسبات اقتصادی خود با کشورهای گوناگون تلاش دارد از طریق ایجاد روابط گسترده مالی موضوع عدم شناسایی بین‌المللی تایپه را به روابط تجاری و مالی وارد سازد. به عبارتی احترام به اصل چین واحد و رعایت اصول آن و عدم موضع‌گیری نسبت به این موضوع از اصول غیرقابل‌تغییر بیجینگ در ایجاد روابط تجاری و اقتصادی به‌خصوص نسبت به مناسبات تجاری با کشورهای جهان سوم به‌خصوص کشورهای آفریقایی وجود دارد به نحوی در بسیار از مناسبات بیجینگ با اعطای وام‌های کلان و کمک‌های اقتصادی به دنبال کسب حمایت این کشورها از دیدگاه رسمی چین نسبت به شبه‌جزیره تایوان در سازمان‌های بین‌المللی است از سوی دیگر تایپه در راستای مقابله با این استراتژی به دنبال ایجاد مناسبات گسترده با کشورهای آفریقایی و اروپایی است این موضوع با توجه به سلطه اقتصادی چین در آفریقا موضوعی بسیار دشواری است (Abram, 2023: 2). با وجود این رویکرد رفتاری جمهوری خلق چین در مواجهه با تایوان نشان می‌دهد این کشور با ترکیب قدرت اقتصادی و ابتکارات سیاسی به دنبال تقابل همه‌جانبه با این کشور است و این امر نشان‌دهنده ظهور تعریفی جدید از قدرت است و این که محدود کردن قدرت به توانمندی‌های نظامی در عصر تغییرات فناورانه و تحولات بین‌المللی نمی‌تواند اثرات قابل توجهی داشته

پرو، شہسکاه علوم انسانی و مطالعات فرہنگی
پرتمال جامع علوم انسانی

که هرگونه انتخاب نادرست می‌تواند باعث ایجاد جنگ و ناامنی در تنگه تایوان گردد. با این وجود این اقدامات بخشی از راهبرد جنگ رسانه‌ای و عملیات روانی چین در استراتژی یکپارچگی سرزمینی است. بر این اساس چن چین - جن نخست‌وزیر تایوان اذعان داشت "بیجینگ ترکیبی از اجبار اقتصادی، تظاهرات نظامی و دروغ‌های آشکار برای ارباب همسایه‌اش استفاده می‌کند، چین به طور فعال جنگ شناختی را علیه تایوان از طریق اطلاعات نادرست به راه انداخته است. همکاران محلی به انتشار و بازتاب این پیام باعث می‌شوند تا احساسات عمومی و جامعه تایوانی را بی‌ثبات کنند. (Lau, 2024:1).

از سوی دیگر بعد دیگر با ظهور فناوری‌های مدرن و انقلاب‌های دیجیتال حملات رسانه‌ای چین علیه تایوان به شکل قابل توجهی گسترش و ابعاد جدیدی را به خود گرفته است. رسانه‌های اجتماعی به عنوان یکی از مهم‌ترین ابعاد رسانه‌های اجتماعی به میدان نبردهای بصری و رسانه‌ای چین تبدیل گشته است به عبارتی چین از این رسانه‌ها به همراه شبکه‌های دولتی خود به عنوان نمادی از قدرت داخلی کشور و همچنین به عنوان یکی از اصلی‌ترین ابزارهای در جهت مبارزه با نیروی‌های جدایی طلب در نظر می‌گیرد. بهره‌گیری از رسانه‌های و شبکه‌های اجتماعی همچون تیک‌تاک و انتشار اخبار گسترده مربوط به ناسیونالیسم چینی ضرورت تحقق یکپارچگی سرزمینی به عنوان بخشی از اصلی‌ترین راهبرد جنگ رسانه‌ای بیجینگ در قبال تایوان شناخته می‌شود. رسانه‌های اجتماعی نقش بسزایی در شکل‌دهی افکار عمومی دارند و بر این اساس بخشی از اهداف حملات رسانه‌ای چین معطوف به مردم و شهروندان تایپه‌ای است و به نحوی که در این حملات چین سعی دارد نظرات منفی و تحریف اطلاعات و نگرش مردم را جهت حمایت تایوان تضعیف نماید و به دنبال جهانی ساختن رویکرد یکپارچگی سرزمینی خویش از طریق بهره‌گیری از رسانه‌های اجتماعی و خبری و پلتفرم‌های آنلاین است. از سوی دیگر چین با بهره‌گیری از رسانه‌ها حجم وسیعی از جنگ شناختی را علیه تایوان اتخاذ کرده و این رویکرد را به شکل ویژه‌ای با سایر بخش‌های همچون فضا، دریا و هوا ترکیب نموده است. در این بین پلتفرم‌های رسانه‌های جمعی به محور اصلی میدان نبرد تبدیل شده‌اند بیجینگ در این راستا از طریق تحقیق و توسعه گسترده شبکه‌های خود، قدرت رسانه‌های اجتماعی در شکل‌دادن به روایت‌ها و شناخت را بر روی رویدادها و اقدامات سازمان می‌دهد (Singer & Baughman, 2023:2). از سوی دیگر چین در ابعاد بین‌المللی یک جنگ رسانه‌ای گسترده را علیه تایوان ترتیب داده است. به عبارتی این کشور با توسل به قدرت اقتصادی و سیاسی بین‌المللی خود و با بهره‌گیری از شبکه‌های بین‌المللی و توانایی در زمینه رسانه‌های جمعی در پی انتشار اخبار و مشروعیت‌زدایی از تایوان است و این کشور را متهم به تا امنی

پرو، شہسکاه علوم انسانی و مطالعات فرہنگی
پرتمال جامع علوم انسانی

یکی از اصلی‌ترین تهدیدهای امنیتی تایوان تبدیل گردد. با وجود این ابعاد دیگر جنگ ترکیبی چین علیه تایوان به تلاش‌های گسترده این کشور در جهت انزوای بین‌المللی این کشور مربوط می‌شود. به عبارتی سیاست‌های گسترده و بین‌المللی بیجینگ و نقش ویژه دیپلماسی بین‌المللی این کشور باعث شده به یکی از اهرم‌های کلیدی در جهت مقابله با تلاش تایوان در راستای استقلال و جدایی از سرزمین مادری در نظر گرفت. به عبارتی در دیپلماسی بین‌المللی باعث انزوای بیش از پیش تایپه گردیده و در بسیاری از همکاری‌های اقتصادی و تجاری بین‌المللی چین با کشورهای مختلف همراهی با دیدگاه‌های چین در جهت مخالفت با رویکردهای استقلال‌طلبانه تایوان امری مهم و کلیدی است. از سوی دیگر تلاش‌های چین در سازمان‌های بین‌المللی در جهت مخالفت با سیاست‌های تایوان بخشی دیگری از سیاست‌های جنگ ترکیبی تایوان در نظر گرفته می‌شود. این امر در کنار متغیرهای کلیدی بهره‌گیری از رسانه‌های جمعی و حملات رسانه‌ای ضلع سوم جنگ ترکیبی چین را علیه تایوان تشکیل می‌دهد. به عبارتی اتخاذ رویکرد رسانه‌ای و بهره‌گیری از شبکه‌های اجتماعی و رسانه‌های جمعی و تلاش برای مشروعیت‌زدایی از تایوان و ایجاد شکاف‌های شناختی در بین جامعه و مردم و تفکرات اجتماعی تایوان از مهم‌ترین سیاست و اهداف حملات رسانه‌ای چین است. حملات رسانه‌ای و سیاست رسانه‌ای چین در موقعیت‌های گوناگون به‌خصوص در انتخابات سراسری تایوان به شکل قابل توجهی شدت می‌گیرد و تهدید و ایجاد شک و ترس در بین مردم تایوان از اصلی‌ترین اثرات آن است. کوتاه‌سخن اینکه جنگ‌های ترکیبی امروزه نقش ویژه‌ای در منازعات و اختلافات سیاسی دارند و بهره‌گیری ترکیبی از قدرت سیاسی و اقتصادی نظامی امری مهم و راهبردی در نظام بین‌الملل در نظر گرفته می‌شود و برای دولت‌های ضروری است که در راستای پیشینه‌سازی قدرت ترکیبی از قدرت نظامی و اقتصادی و سیاسی را دارا باشند به عبارتی چندبعدی بودن قدرت امری استراتژیک و راهبردی در جهت حفظ بقا و امنیت در زندگی سیاسی اجتماعی بین‌الملل در نظر گرفته می‌شود. با این وجود داده‌های پژوهش نشان می‌دهد موفقیت جنگ ترکیبی چین علیه تایوان نسبی بوده است به عبارتی تایوان تلاش‌های بسیاری نموده که راهبردهای ترکیبی بیجینگ موفقیت آمیز نباشد و در این راستای حمایت کشورهای غربی همچون ایالات متحده آمریکا بسیار راهبردی و کلیدی است به گونه‌ای واشنگتن حمایت سیاسی و دیپلماتیک گسترده‌ای را از تایپه داشته، روندی که می‌تواند این کشور را به شکل قابل توجهی در برابر حملات ترکیبی چین در امان نگه دارد.

پرو، شہسکاه علوم انسانی و مطالعات فرہنگی
پرتمال جامع علوم انسانی